

în absența copacului

Ursu Marian Florentin

În absența copacului
m-aș pune pe mine înfipt
între două umbre de păsări
ca între două inerti,ii,
ca între doi sfinți,
fără să cer nimic,
nici frunze,
nici păduri,
nici înțelepciune,
cel mult, singurătate veșnică

în absența mea
aș pune un copac crescut
din alți oameni
mai verde decât
sângele codrului,
fiindcă eu îl fac cine este el
și el mă face pădure
și umbră pământului
și eu când sunt grai
el e vânt
și eu când sunt pasăre
el e duh
și casă cu rădăcini

în absența copacului
aș pune în loc
gândul meu înălțat

fiindcă eu sunt egalul lui
și avem aceleași vise
în drumul nostru spre boltă
și nu cer nimic
nici iubire,
nici frunze,
nici răstignire,
nici măcar înțelepciune,

cel mult,
singurătate veșnică